

Wapenunie – Union Armes

VERSNIPPERING BEHEER WAPENVERGUNNINGEN BIJ GOUVERNEURS LEIDT TOT ONVEILIGHEID

Na de wijziging van de wapenwet in 2006 hebben de provinciegouverneurs een belangrijk takenpakket bij gekregen. Elke aanvraag voor een wapenvergunning loopt nu via de provincie. De provinciale wapendiensten spelen ook een sleutelrol bij het registreren van legaal wapenbezit. Als enigen kunnen zij immers rechtstreeks wapens registreren in het Centraal Wapenregister, dit is een soort “wapenkadaster” waarin alle gegevens over wapenbezitters geregistreerd zijn. De gegevens uit dit centraal wapenregister zijn van groot belang voor het opsporen van niet-geregistreerde (en dus illegale) wapens. De databank wordt ook gebruikt door politiediensten om te kunnen inschatten of er bij een interventie al dan niet wapens aanwezig zijn.

Als de provinciegouverneurs werkelijk begaan zijn met de openbare veiligheid, zou men dus verwachten dat ze voldoende belang hechten aan registratie van wapens. Door de federale overheid werd in 2009 een vijftigtal bijkomende ambtenaren ter beschikking gesteld om de taken uit te voeren.

In de praktijk blijkt echter dat de registratie van wapens niet in elke provincie even vlot verloopt. Kamerlid Koenraad Degroote (N-VA) polste hierover bij de minister van Binnenlandse zaken. Hij vroeg de minister naar het aantal ambtenaren dat bezig is met het verlenen van wapenvergunningen. Ook werd gevraagd hoeveel dossiers reeds verwerkt werden, en in welke mate er achterstand is.

Het antwoord van de minister van Binnenlandse zaken wordt samengevat in volgende tabel¹:

Provincie	Voltijds equivalent	Ingediende aanvragen	Behandelde aanvragen	Te behandelen	achterstand	Behandeld/ ambtenaar/ jaar (*)
Antwerpen	12,0	42.961	34.009	8.952	20,84%	157
Oost-Vlaanderen	10,0	44.814	31.790	13.024	29,06%	177
West-Vlaanderen	8,1	29.271	24.728	4.543	15,52%	170
Limburg	4,0	26.917	21.909	5.008	18,61%	304
Vlaams-Brabant	7,3	39.248	27.396	11.852	30,20%	208
TOTAAL VLAANDEREN	41,4	183.211	139.832	43.379	23,68%	188
Brussel	4,2	22.869	20.773	2.096	9,17%	275
Henegouwen	11,0	56.927	38.221	18.706	32,86%	193
Namen	5,8	20.729	18.509	2.220	10,71%	177
Luik	11,6	44.587	30.724	13.863	31,09%	147
Luxemburg	4,2	10.211	9.308	903	8,84%	123
Waals-Brabant	3,4	32.284	26.684	5.600	17,35%	436
TOTAAL WALLONIE	36,0	164.738	123.446	41.292	25,07%	191

(*) uitgaande van een gemiddeld FTE tussen 2006 - 2012 dat de helft is van het aantal FTE op 1/1/2013

¹ Kamer van Volksvertegenwoordigers, Mondeling vraag nr. 15.231 van Koenraad Degroote, www.dekamer.be

Wapenunie – Union Armes

Vooreerst is er een opvallend verschil tussen de verschillende provincies. De gemiddelde ambtenaar bij de provincie Limburg behandelt bijna dubbel zoveel dossiers dan zijn collega in Antwerpen. Er blijkt ook een zeer grote achterstand in Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant. Brussel is nu blijkbaar de beste leerling van de klas.

De verschillen in efficiëntie zullen ongetwijfeld ook verband houden met verschillen in werkmethodes, leiding van de diensten, politieke accenten van de gouverneurs en tal van andere factoren.

Het correct verwerken van aanvragen voor wapenvergunningen is blijkbaar niet in elke provincie een prioriteit. Nochtans kan moeilijk worden aangenomen dat in vier provincies van het land nog meer dan een derde van de vergunningsaanvragen niet behandeld zijn.

De centralisatie van alle vergunningsaanvragen bij één dienst, die dan werkt volgens de beste methodes, kan ongetwijfeld leiden tot meer efficiëntie en een betere registratie van wapenbezit. Dit kan de veiligheid alleen maar ten goede komen. De vrijgekomen middelen kunnen dan immers worden ingezet in de strijd tegen illegale wapentrafiiek en tegen criminaliteit met wapens. Allicht zal de gouverneurslobby, die elke gelegenheid te baat neemt om hun bevoegdheden te behouden, hier weerstand bieden. Wij hopen dat de regering hier de moed heeft om tegen deze lobby in te gaan.

Op woensdag 30 januari 2013 werd mevrouw Turtelboom ondervraagd over hetzelfde onderwerp (Kamer, 2012-2013, Beknopt Verslag Commissie Justitie, 30 januari 2013, zie www.dekamer.be). De minister van Justitie liet weten dat de huidige situatie historisch gegroeid is en dat ze daarom kan worden behouden. Ook zou volgens haar er minder rechtsbescherming zijn voor de burger.

Deze argumenten overtuigen niet. Immers, als alle aanvragen door de Federale Wapendienst worden behandeld in overeenstemming met de wapenwet, is er minder nood aan rechtsbescherming. Ook blijft nog het annulatieberoep bij de Raad van State bestaan. Als dit administratieve rechtscollege in de toekomst ook nog administratieve beslissingen zou kunnen hervormen, dan biedt dit zeker een evenwaardige bescherming.

Standpunt N-VA

Kamerlid Koenraad Degroote gaf ons nog de volgende toelichting bij het standpunt van zijn partij:

- N-VA kan zich niet vinden in het standpunt van minister Turtelboom om alles bij het oude te laten
- N-VA is van oordeel dat het samenbrengen van alle ambtenaren die bezig zijn met beheer van wapenvergunning (momenteel 81 voltijdse equivalenten) kan leiden tot besparingen en meer efficiëntie
- N-VA is van mening dat er nog voldoende rechtsbescherming overblijft na het wegvallen van de mogelijkheid tot administratief beroep bij de Federale Wapendienst. De vrijgekomen ambtenaren kunnen worden ingezet op andere domeinen binnen Justitie
- ook het argument(Turtelboom) om alles bij de gouverneur te laten omwille van diens bevoegdheden inzake jachtwet, kan weerlegd worden omdat dienaangaande andere oplossingen mogelijk zijn
- N-VA neemt er nota van dat de minister van Binnenlandse Zaken een en ander wil evalueren, terwijl de minister van Justitie meent dat dit niet nodig is. De federale regering zit op dit punt dus blijkbaar niet op dezelfde golflengte